

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 88

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 ianuarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 601 din 16 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Codul civil	2–8	79. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Lavinia Claudia Niculescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
6. — Hotărâre pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 23 septembrie 2020 și la Paris la 16 octombrie 2020 între Guvernul României și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de împrumut F/P 1.579 (2006) dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la București la 7 septembrie 2007 și la Paris la 25 septembrie 2007	8–10	80. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Lavinia Claudia Niculescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici	14
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
76. — Decizie privind atribuțiile, organizarea și funcționarea Cancelariei Prim-Ministrului	10–13	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
77. — Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al prim-ministrului domnului Iulian Alexandru Muraru, reprezentant special al Guvernului României pentru promovarea politicilor memoriei și combaterea antisemitismului și a xenofobiei.....	13	3.151. — Ordin al ministrului educației privind modificarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.511/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice privind procurarea, păstrarea, folosirea, scoaterea din uz și casarea sigiliilor și a timbrului sec cu stema României de către inspectoratele școlare, casele corpului didactic și unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular acreditate/autorizate, care fac parte din sistemul național de învățământ preuniversitar	15
78. — Decizie pentru numirea doamnei Corina Atanasiu în funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene	13		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 601**

din 16 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Codul civil

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Codul civil, excepție ridicată de Alexandru Ștefan Francisc Nabosny, prin reprezentant convențional avocat Constantin Cojocariu, în Dosarul nr. 2.244/277/2014 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 695D/2017.

2. Termenul de judecată a fost fixat pentru data de 17 octombrie 2019, când, având în vedere neregularitatea constatată în îndeplinirea procedurii de citare, Curtea, în temeiul art. 153 alin. (2) și art. 155 alin. (1) pct. 7 din Codul de procedură civilă coroborate cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat judecarea cauzei pentru data de 21 noiembrie 2019. La această dată, au avut loc dezbaterile în ședință publică în prezența autorului excepției de neconstituționalitate, prin tutore, domnul Virgil Gheorghe Bălan din cadrul Centrului de Recuperare și Reabilitare Neuropsihică Uverturii din București, numit prin încheierea Judecătoria Sectorului 6 București pronunțată în Dosarul nr. 11.046/303/2019 la data de 22 august 2019, și a domnului avocat Constantin Cojocariu, din cadrul Baroului Iași, reprezentantul convențional al autorului excepției de neconstituționalitate în cadrul procedurii de punere sub interdicție judecătorească desfășurată în fața Tribunalului Buzău — Secția I civilă, cu împuternicire din data de 3 aprilie 2017 depusă la dosar, precum și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, Curtea a dispus redeschiderea dezbaterilor și repunerea pe rol a cauzei pentru data de 21 ianuarie 2020. La această dată, au avut loc dezbaterile în ședință publică în prezența domnului avocat Constantin Cojocariu și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 4 februarie 2020, dată la care, pentru același motiv, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 18 martie 2020. Termenul de pronunțare a fost preschimbat de Curte, în mod succesiv, pentru datele de 7 aprilie 2020, 7 mai 2020 și 2 iunie 2020. La această din urmă dată, având în vedere cererea de

întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 9 iulie 2020, când, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 16 iulie 2020, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 6 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.244/277/2014, **Tribunalul Buzău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Codul civil**, excepție ridicată de Alexandru Ștefan Francisc Nabosny, prin reprezentant convențional avocat Constantin Cojocariu, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe civile prin care s-a admis cererea de punere sub interdicție.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că instituția punerii sub interdicție operează o distincție dihotomică între persoanele cu discernământ și cele fără discernământ, respingând implicit posibilitatea ca discernământul adultului să fie parțial abolit/diminuat. Astfel, dispoziția legală criticată nu permite individualizarea măsurii în funcție de nevoile reale ale persoanei. Se mai arată că regimul juridic al punerii sub interdicție nu conține nicio măsură care să susțină persoana în procesul de luare a deciziilor.

5. Art. 164 alin. (1) din Codul civil mai este criticat și sub aspectul clarității normei, arătându-se, în acest sens că sintagmele „a se îngrijii” și „interese” din cuprinsul său nu sunt definite, fiind insuficient de clar care este pragul de la care apare lipsa de discernământ și ce categorie de decizii atrage punerea sub interdicție.

6. Astfel, instituția punerii sub interdicție reprezintă o ingerință disproporționată și nejustificată în drepturile fundamentale ale persoanei și anulează orice posibilitate de reintegrare în societate.

7. Totodată, se mai susține faptul că procedura punerii sub interdicție încalcă flagrant Convenția drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități. În acest sens se arată că procedura punerii sub interdicție reprezintă un regim juridic de „substituție”, întrucât nu permite „tutela parțială”, fiind astfel contrar Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, care prevede la art. 12 paragraful 2 dreptul persoanelor cu dizabilități la recunoașterea capacității juridice în condiții egale cu ceilalți, în toate domeniile vieții. Se mai arată că sensul art. 12 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități a fost clarificat de Comitetul pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități în Comentariul general nr. 1, unde s-a făcut distincția între noțiunea de „capacitate juridică”, ce conferă individului

calitatea de subiect de drept și care nu poate fi îngrădită sub nicio formă, și cea de „capacitate mintală” care reprezintă aptitudinile cognitive și abilitățile de luare a deciziilor individuale și poate varia de la o persoană la alta în funcție de mediu, educație, dizabilitate sau alți factori. Mai mult, art. 12 interzice regimurile juridice de „substituție”, prin care abilitatea de a lua decizii în numele unei persoane cu dizabilități este transferată asupra unui terț-tutore, impunând înlocuirea lor cu regimuri de suport, în care persoanele cu dizabilități sunt ajutate să ia decizii independent.

8. În continuare se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a subliniat că existența unei boli mintale în sine, chiar dacă este gravă, nu poate justifica punerea sub interdicție, precum și gravitatea procedurii de punere sub interdicție, care privează persoana în cauză de capacitatea de a acționa independent în toate domeniile vieții, ridicând probleme în special din perspectiva dreptului la respect pentru viața privată. Totodată, se mai arată că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat explicit sistemele de drept binare, similare celui din România, construite pe distincția exclusivă între persoanele cu discernământ plener, care se bucură de capacitatea de exercițiu deplină, și cele cu discernământ complet abolit, care pierd capacitatea de exercițiu în totalitate, sisteme care nu furnizează soluții adaptate persoanelor cu discernământ diminuat. În acest sens, se menționează, spre exemplu, Hotărârea din 27 iunie 2008, pronunțată în Cauza *Shtukurov împotriva Rusiei*, sau Hotărârea din 31 august 2016, pronunțată în Cauza *A.N. împotriva Lituaniei*.

9. **Tribunalul Buzău — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, în esență, că pentru ca o persoană să fie pusă sub interdicție judecătorească trebuie să fie întrunite trei condiții de fond, respectiv lipsa de discernământ a persoanei, cauza lipsei discernământului să fie alienația ori debilitatea mintală de care suferă persoana și lipsa discernământului să nu îi permită persoanei să se îngrijească de interesele sale. Admisibilitatea unei cereri de punere sub interdicție este condiționată de o stare de tulburare mentală cu caracter general și permanent, motiv pentru care raportul de expertiză întocmit în cauză are ca obiectiv concluzionarea asupra lipsei totale sau parțiale de discernământ. Este atributul instanței judecătorești să aprecieze asupra admisibilității unei cereri de punere sub interdicție raportat la ireversibilitatea diagnosticului și la limitarea totală sau parțială a capacității de exercițiu a unei persoane cu tulburări psihice. În concluzie, se apreciază că dispozițiile art. 164 din Codul civil sunt aplicabile, în vederea ocrotirii, doar persoanelor care nu își pot conștientiza sau dirija în totalitate acțiunile.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că din analiza condițiilor instituite de textul legal criticat rezultă că nu orice boală psihică justifică punerea sub interdicție, ci doar alienația sau debilitatea mintală, care lipsesc bolnavul de discernământ ori i-l diminuează. Punerea sub interdicție judecătorească este o măsură destinată să protejeze persoanele care se confruntă cu alterarea facultăților mintale ori cu inaptitudinea fizică în a-și exprima voința, fiind menită să le ferească de eventualele abuzuri ale terților. De aceea, tocmai pentru evitarea comiterii unor abuzuri, art. 164 alin. (1) din Codul civil trebuie interpretat în mod restrictiv. În acest sens, se apreciază că procedura reglementată de art. 168 din Codul civil și art. 936—943 din Codul de procedură civilă asigură, prin felul în care este reglementată,

evitarea unor astfel de erori, iar pentru situațiile în care cauzele ce au determinat punerea sub interdicție au dispărut, există posibilitatea ridicării interdicției, în condițiile art. 177 din Codul civil.

12. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată, în esență, că procedura de punere sub interdicție este declanșată doar dacă din cauza alienației ori debilității mintale persoana care nu are discernământ nu se poate îngriji de interesele sale. Punerea sub interdicție judecătorească nu constituie o sancțiune, ci are o evidentă finalitate de protecție atât a persoanei fizice, care este astfel pusă la adăpost de consecințele prejudiciabile ale propriilor sale acte, cât și a societății, în ansamblu, ale cărei rânduiești ar putea fi grav perturbate prin menținerea deplinului exercițiu al dreptului unei asemenea persoane. În vederea acordării de suficiente garanții care să prevină și să anihileze eventualele abuzuri în această materie, legiuitorul a reglementat o procedură în care numai instanța judecătorească are competența de a hotărî punerea alienatului sau debilului mintal sub interdicție. Pe de altă parte, se arată că exercitarea oricărui drept și valorificarea oricărei libertăți nu pot avea loc în absența unei voințe conștiente.

13. Avocatul Poporului menționează Decizia nr. 226 din 3 iunie 2003, prin care Curtea a reținut că față de finalitatea punerii sub interdicție, respectiv asigurarea protecției persoanei lipsite de discernământ, procedura reprezintă o măsură judecătorească de ocrotire, fiind departe de a încălca dispozițiile art. 26 alin. (1) din Constituție privind obligația autorităților publice de a respecta și ocroti viața intimă, familială și privată a persoanei.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. Curtea, prin Adresa nr. 10.004 din 3 decembrie 2019, în temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, a solicitat jurisprudență relevantă referitoare la admiterea/ respingerea cererilor de punere sub interdicție judecătorească formulate în privința persoanelor majore, precum și la soluționarea cererilor formulate cu privire la ridicarea interdicției judecătorești. Curțile de apel au transmis documentele solicitate la dosarul cauzei.

16. La dosar au fost depuse documente *amicus curiae* de către autorități administrative, asociații și fundații care activează în domeniul drepturilor persoanelor cu dizabilități, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile aflate la dosarul cauzei, susținerile părților prezente, cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu trimiterea prejudicială în interpretare formulată în ședințele publice din data de 21 noiembrie 2019 și, respectiv, 21 ianuarie 2020, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Preliminar soluționării prezentei cauze, Curtea reține că la termenul din 21 noiembrie 2019 și, respectiv, 21 ianuarie 2020 s-a formulat cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară în temeiul art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, respectiv art. 412

alin. (1) pct. 7 din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 3 alin. (2) și art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și suspendarea judecării cauzei naționale până la hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene, având ca obiect următoarele întrebări:

„1. Este decăderea automată din dreptul la vot la alegerile pentru Parlamentul European a unei persoane suferind de o boală mintală, ca efect al punerii sale sub interdicție pe motiv că «nu are discernământul necesar pentru a se îngriji de interesele sale» compatibilă cu art. 39 paragraful 2 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, având în vedere art. 12 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități?

2. Este decăderea automată din dreptul de încadrare în muncă a unei persoane suferind de o boală mintală, ca efect al punerii sub interdicție pe motiv că «nu are discernământul necesar pentru a se îngriji de interesele sale» o formă de discriminare directă prohibită de art. 2 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, având în vedere art. 12 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități?

3. În cazul unui răspuns negativ la întrebarea nr. 2, este decăderea automată din dreptul la încadrare în muncă a unei persoane suferind de o boală mintală, ca efect al punerii sub interdicție pe motiv că «nu are discernământul necesar pentru a se îngriji de interesele sale» o formă de discriminare indirectă prohibită de art. 2 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, având în vedere art. 12 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități?»

19. Examinând cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea reține că textele la care acestea se raportează sunt art. 39 paragraful 2 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, art. 2 privind conceptul de discriminare din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 303 din 2 decembrie 2000, transpusă în planul legislației interne prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 7 martie 2014, și art. 12 — *Recunoașterea egală în fața legii* din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

20. Condițiile de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene au fost dezvoltate în jurisprudența constantă a acesteia. În acest sens, prin Hotărârea din 6 octombrie 1982, pronunțată în Cauza 283/81, *SRL CILFIT și Lanificio di Gavardo Spa*, Curtea a statuat că art. 177 (devenit art. 267 din TFUE) „trebuie să fie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern trebuie, atunci când se pune o problemă de drept comunitar în cauza dedusă judecării sale, să își îndeplinească obligația de sesizare a Curții de Justiție, cu excepția cazului în care constată că problema invocată nu este pertinentă sau că dispoziția comunitară în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții sau că aplicarea corectă a dreptului comunitar se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc niciunei îndoieli rezonabile; existența unei astfel de posibilități trebuie să fie evaluată în funcție de caracteristicile proprii dreptului comunitar, de dificultățile specifice pe care le prezintă interpretarea acestuia și de riscul divergențelor de jurisprudență în cadrul Comunității”. De asemenea, prin Hotărârea din 9 septembrie 2015, pronunțată în Cauza C-160/14, *Joao Filipe*

Ferreira da Silva e Brito și alții, paragraful 40, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că „revine exclusiv instanței naționale sarcina de a aprecia dacă aplicarea corectă a dreptului Uniunii se impune atât de evident încât nu permite nicio îndoială rezonabilă și, în consecință, de a decide să se abțină să sesizeze Curtea cu o problemă de interpretare a dreptului Uniunii care a fost ridicată în fața acesteia” [a se vedea Decizia nr. 362 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 10 iulie 2019, paragraful 26].

21. Având în vedere această jurisprudență a Curții de Justiție a Uniunii Europene, revine Curții Constituționale competența de a aprecia dacă întrebările subsumate cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene sunt relevante și necesare cauzei *a quo*, în sensul de a stabili dacă decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene va conduce la constatarea constituționalității sau neconstituționalității dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Codul civil.

22. Astfel, Curtea observă faptul că Uniunea Europeană a ratificat Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități prin Decizia Consiliului 2010/48/CE din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 23 din 27 ianuarie 2010. Potrivit considerentului 7 din acest act „*Atât Comunitatea, cât și statele sale membre au competențe în domeniile reglementate de Convenția ONU. Prin urmare, Comunitatea și statele membre ar trebui să devină părți contractante, pentru a-și îndeplini împreună obligațiile stabilite prin Convenția ONU și pentru a-și exercita împreună drepturile conferite de respectiva convenție în situațiile de competențe mixte, într-un mod coerent.*”

23. Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Codul civil vizează instituția punerii sub interdicție judecătorească, în sine, nefiind ridicată într-un litigiu referitor la încadrarea în muncă sau la dreptul de vot. Desigur, aceste drepturi prezintă o legătură indirectă cu dispozițiile legale criticate, întrucât reglementează aspecte corelative instituirii măsurii de punere sub interdicție judecătorească, însă Curtea reține că pot fi analizate numai prin raportare la dispozițiile legale corespunzătoare care dispun limitări ale acestor drepturi în legislația specifică în materie. În aceste condiții, dat fiind faptul că nu există un litigiu de muncă sau alegeri pentru Parlamentul European care ar putea, eventual, să atragă o competență mixtă a Uniunii Europene și a statelor membre, Curtea consideră că reglementarea de principiu a instituției punerii sub interdicție judecătorească reprezintă o competență proprie a statului.

24. Raportat la jurisprudența anterior menționată, Curtea reține că cererea de sesizarea a Curții de Justiție a Uniunii Europene nu este necesară, întrucât întrebările preliminare nu au nici relevanță și nici pertinentă în cauza de față, astfel încât, în acest context, va respinge, ca neîntemeiată, cererea formulată.

25. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 164 alin. (1) din Codul civil, care au următorul cuprins: „(1) *Persoana care nu are discernământul necesar pentru a se îngriji de interesele sale, din cauza alienației ori debilității mintale, va fi pusă sub interdicție judecătorească.*”

26. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa referitoare la calitatea legii, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 23 privind libertatea individuală, ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 37 privind dreptul de a fi ales, ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, ale art. 44 privind dreptul de

proprietate privată, ale art. 48 privind familia, ale art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap. De asemenea se invocă dispozițiile art. 8 privind dreptul la respect pentru viața privată și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 12 privind recunoașterea egală în fața legii din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, ratificată prin Legea nr. 221/2010 pentru ratificarea Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, deschisă spre semnare la 30 martie 2007 și semnată de România la 26 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2010, ale art. 39 privind dreptul de a alege și de a fi ales în Parlamentul European din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și ale art. 2 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instituția punerii sub interdicție judecătorească este reglementată, sub aspectul condițiilor de fond, în Codul civil (art. 164—167), iar sub aspectul condițiilor de procedură, în Codul de procedură civilă (art. 936—943), dispoziții legale care reiau, în esență, vechile prevederi relevante în cauză din Codul familiei (art. 142—151), din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice și din Decretul nr. 32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului familiei și a Decretului privitor la persoanele fizice și persoanele juridice.

28. Art. 164 alin. (1) din Codul civil reglementează punerea sub interdicție judecătorească a persoanei majore care nu mai are discernământul necesar pentru a se îngriji de interesele sale din cauza alienației ori debilității mintale, care sunt definite, potrivit art. 211 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, ca fiind o boală psihică ori un handicap psihic ce determină incompetența psihică a persoanei de a acționa critic și predictiv privind consecințele social-juridice care pot decurge din exercitarea drepturilor și obligațiilor civile. Pentru a putea fi dispusă punerea sub interdicție judecătorească trebuie să existe o diagnosticare medicală proiectată în plan juridic a unei boli psihice ori a unui handicap psihic ce determină lipsa discernământului necesar îngrijirii de propriile interese. Deși din punct de vedere medical debilitatea mintală reprezintă o formă ușoară a deficienței mentale, din punct de vedere juridic înglobează toate formele acesteia, indiferent de gradul de incapacitate al persoanei.

29. Punerea sub interdicție judecătorească reprezintă o măsură de ocrotire a drepturilor și a intereselor legitime, patrimoniale și nepatrimoniale, ale persoanei fizice, instituită de instanța judecătorească în urma evaluării posibilității persoanei de a-și exercita drepturile și de a-și îndeplini obligațiile, condițiile instituirii acestei măsuri fiind prevăzute strict și limitativ prin dispozițiile art. 164 alin. (1) din Codul civil. Așadar, potrivit Codului civil, aceasta reprezintă o măsură de ocrotire stabilită în interesul persoanei, avându-se în vedere posibilitatea acesteia de a-și îndeplini obligațiile cu privire la sine și la bunurile sale (art. 106 și art. 104 din Codul civil).

30. În consecință, având în vedere cele expuse, Curtea reține că reglementarea analizată instituie un regim substitutiv, astfel că drepturile și obligațiile unei persoane puse sub interdicție judecătorească vor fi exercitate de un reprezentant legal, indiferent de gradul de afectare a discernământului persoanei în cauză, în dauna unui regim de suport caracterizat printr-un mecanism de sprijin pe care statul să îl acorde în funcție de gradul de afectare a discernământului. Din această

perspectivă, Curtea urmează să analizeze dacă opțiunea necondiționată pentru un asemenea regim substitutiv respectă exigențele art. 50 din Constituție și art. 12 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

31. Astfel, art. 50 din Constituție consacră dreptul persoanelor cu dizabilități de a se bucura de o protecție specială, sens în care statul trebuie să asigure realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale dizabilității, în vederea asigurării participării efective a persoanelor cu dizabilități în viața comunității. Această normă constituțională impune în sarcina legiuitorului obligația pozitivă de a reglementa măsuri adecvate pentru ca persoanele cu dizabilități să își poată exercita drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale, obligație de sprijin și susținere pentru a veni în ajutorul acestora (a se vedea în acest sens Decizia nr. 138 din 13 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 14 mai 2019, paragraful 60, sau Decizia nr. 681 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21).

32. Totodată, Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități are drept scop promovarea, protejarea și asigurarea exercitării depline și în condiții de egalitate a tuturor drepturilor și libertăților fundamentale ale omului de către toate persoanele cu dizabilități (art. 1 din Convenție) și urmărește respectarea demnității inalienabile, a autonomiei individuale, inclusiv a libertății de a face propriile alegeri și a independenței persoanei [art. 3 lit. a) din Convenție]. Art. 12 pct. 2 din Convenție, astfel cum a fost interpretat de Comitetul pentru drepturile persoanelor cu dizabilități prin Comentariul general nr. 1/2014, precizează că toate persoanele cu dizabilități au dreptul la capacitate juridică completă. Capacitatea juridică este indispensabilă pentru exercitarea drepturilor civile, politice, economice, sociale și culturale. Aceasta dobândește o semnificație specială pentru persoanele cu dizabilități atunci când trebuie să ia decizii fundamentale privind sănătatea, educația și munca lor. De asemenea, art. 12 pct. 2 din Convenție recunoaște faptul că persoanele cu dizabilități se bucură de capacitate juridică în condiții de egalitate cu celelalte persoane, în toate domeniile vieții, iar capacitatea juridică și capacitatea mentală sunt concepte distincte. În lumina art. 12 pct. 3 al Convenției statul are obligația să ia toate măsurile adecvate pentru a asigura accesul persoanelor cu dizabilități la sprijinul de care ar putea avea nevoie în exercitarea capacității juridice. Potrivit art. 12 pct. 4 al Convenției este posibilă aplicarea unor măsuri de protecție asupra persoanelor cu dizabilități, adaptate la situația particulară a persoanei. Acestea vor fi proporționale cu gradul în care afectează drepturile și interesele persoanei și vor fi adaptate la situația acesteia și vor respecta drepturile, voința și preferințele persoanei. Sub aspectul duratei pentru care se instituie o măsură de ocrotire și al revizuirii periodice a acesteia, art. 12 pct. 4 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități reglementează faptul că o măsură de ocrotire se aplică pentru cea mai scurtă perioadă posibilă și se supune revizuirii periodice de către o autoritate competentă. Așadar, Convenția consacră anumite garanții care trebuie să însoțească măsurile de protecție instituite în privința persoanelor cu dizabilități.

33. Curtea observă că în același sens, al asigurării garanțiilor care trebuie să însoțească măsurile de protecție, este și Recomandarea nr. R(99)4 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind principiile referitoare la protecția juridică a adulților aflați în incapacitate, adoptată la 23 februarie 1999. Principiile 3 și 6 din Recomandarea nr. R(99)4 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei stabilesc că legislația națională ar trebui, pe cât posibil, să recunoască faptul că pot exista diferite grade de incapacitate și că incapacitatea poate varia în timp, iar

„În cazul în care este necesară o măsură de protecție, ea trebuie să fie proporțională cu gradul de capacitate al persoanei vizate și adaptată la circumstanțele și nevoile individuale ale persoanei vizate”. Totodată, Principiul 14 pct. 1 din Recomandarea nr. R(99)4 a Comitetului de Miniștri al Consiliului European prevede durata limitată a măsurii de ocrotire și instituirea reexaminării periodice a acesteia.

34. În consecință, Curtea reține că, în vederea respectării drepturilor persoanelor cu dizabilități, orice măsură de protecție trebuie să fie proporțională cu gradul de capacitate, să fie adaptată la viața persoanei, să fie dispusă numai dacă alte măsuri nu pot oferi o protecție suficientă, să țină cont de voința persoanei, să se aplice pentru cea mai scurtă perioadă de timp și să fie revizuită periodic.

35. Având în vedere acest cadru normativ și ținând cont de faptul că prin reglementarea unui regim juridic special de protecție a persoanelor cu dizabilități se creează premisa respectării tuturor drepturilor și libertăților acestora, Curtea reține că, în concepția Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități capacitatea juridică a persoanei nu se confundă cu capacitatea mentală a acesteia, fiind concepte distincte, iar limitările percepute sau reale în capacitatea mentală nu trebuie utilizate ca justificare a respingerii capacității juridice (art. 12 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități astfel cum a fost interpretat de Comitetul pentru drepturile persoanelor cu dizabilități prin Comentariul general nr. 1/2014).

36. Codul civil operează cu valori absolute în sensul că orice potențială afectare a capacității mentale, indiferent de gradul său, poate duce la lipsirea persoanelor de capacitate de exercițiu. Curtea reține că capacitatea civilă este compusă din capacitate de folosință, definită ca aptitudinea persoanei de a avea drepturi și obligații civile (art. 34 din Codul civil), și capacitatea de exercițiu, definită ca aptitudinea persoanei de a încheia singură acte juridice civile (art. 37 din Codul civil). Astfel, orice limitare parțială/totală, permanentă/temporară a capacității mentale poate duce în mod inexorabil la pierderea capacității de exercițiu și limitarea capacității civile, fără a exista posibilitatea ca o atare situație să fie evitată prin măsuri de suport necesare. Rezultă că există o distonanță paradigmatică între Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități și Codul civil referitor la măsurile de ocrotire ce trebuie luate în privința persoanelor cu dizabilități, prima plasându-se în sfera măsurilor de suport și operând cu valori intermediare, pe când cel de-al doilea plasându-se într-un regim de substituție și a valorilor absolute, refuzând soluții intermediare adaptate situației particulare a fiecărei persoane.

37. Având în vedere că lipsirea de capacitate de exercițiu a unei persoane și exercitarea acesteia prin intermediul unui tutore reprezintă o consecință deosebit de gravă pe care o produce punerea sub interdicție judecătorească a unei persoane, Curtea va analiza dacă măsura de ocrotire reglementată prin dispozițiile legale criticate este însoțită de suficiente garanții, astfel cum acestea sunt prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, garanții care să asigure exercitarea capacității juridice a acestora și, în consecință, respectarea demnității persoanei.

38. Curtea observă că din modul cum este reglementată măsura punerii sub interdicție judecătorească prin art. 164 alin. (1) din Codul civil nu rezultă că aceasta vizează lipsa totală a discernământului persoanei raportat la multitudinea intereselor pe care le poate manifesta în diferitele domenii ale vieții. Or, deși persoana în cauză poate manifesta o voință conștientă într-un anumit domeniu, prin punerea sub interdicție judecătorească aceasta își pierde capacitatea de exercițiu. Deși Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități stabilește că o măsură de ocrotire se instituie ținând cont de existența unor grade diferite de capacitate, legislația română prevede capacitatea de exercițiu restrânsă numai în privința minorului cu

vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani (art. 38 și 41 din Codul civil), nu și capacitatea de exercițiu restrânsă a majorului care, ca urmare a punerii sub interdicție judecătorească, va fi lipsit în totalitate de aceasta, actele juridice urmând să se încheie, în numele acestuia, de un reprezentant legal [art. 43 alin. (2) din Codul civil].

39. Curtea reține că efectele pe care le produce restricționarea capacității de exercițiu a unei persoane mai mult decât este necesar o poate poziționa, sub aspectul libertății de acțiune în domeniile în care manifestă o voință conștientă, într-o situație de inegalitate față de celelalte persoane care nu se află sub o măsură de ocrotire, fiind libere să-și exercite drepturile și să-și valorifice libertățile, cu consecințe asupra principiului egalității. De aceea, având în vedere că există diferite grade de dizabilitate, iar o persoană poate să aibă într-o mai mare sau mai mică măsură discernământul afectat, dar nu în totalitate abolit, până la dispunerea unei măsuri care să restrângă capacitatea de exercițiu a persoanei trebuie luată în considerare instituirea unor măsuri alternative și mai puțin restrictive decât punerea sub interdicție judecătorească. În consecință, în lipsa acestor măsuri alternative îi revine legiuitorului sarcina să identifice și să reglementeze mecanisme apte să ofere sprijinul necesar în luarea deciziilor bazate pe voința și preferința acestor persoane. Cu alte cuvinte, astfel cum și-a asumat prin ratificarea Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, statul român trebuie să acorde sprijinul în exercitarea capacității juridice, prin dezvoltarea unor mecanisme bazate pe premisa respectării drepturilor, voinței și preferințelor persoanelor cu dizabilități, și, numai în măsura în care sprijinul astfel oferit se dovedește a fi ineficient, să reglementeze măsuri de ocrotire adaptate la situația particulară a persoanelor. Prin urmare, o măsură de ocrotire precum punerea sub interdicție judecătorească trebuie să fie reglementată doar ca o *ultima ratio*, întrucât prezintă o gravitate extremă care implică pierderea drepturilor civile în ansamblul său și care trebuie analizată cu atenție de fiecare dată, inclusiv sub aspectul dacă alte măsuri s-au dovedit ineficiente în sprijinirea capacității civile a persoanei. Deci, statul nu trebuie să renunțe la obligația sa pozitivă rezultată din dispozițiile art. 50 din Constituție și trebuie să asigure tot suportul necesar pentru a evita o asemenea măsură extremă.

40. În continuare, Curtea reține că nici sub aspectul duratei pentru care se instituie măsura de ocrotire și nici sub aspectul revizuirii periodice a acesteia dispoziția legală criticată nu corespunde standardelor internaționale, potrivit cărora o măsură de ocrotire se aplică pentru cea mai scurtă perioadă posibilă și se supune revizuirii periodice de către o autoritate competentă. Astfel, punerea sub interdicție și, implicit, tutela durează până la încetarea cauzelor care le-au provocat [art. 177 alin. (1) din Codul civil]. Dispoziția legală menționată reprezintă o garanție de drept substanțial, însă pentru ca această garanție să nu fie una iluzorie legiuitorul trebuie să reglementeze dispunerea acesteia pe anumite intervale de timp pentru a da posibilitatea evaluării încetării cauzelor care au condus la instituirea măsurii. Aceste termene trebuie să fie fixe, prestabilite, ușor cuantificabile, suplă și fără a avea o durată excesivă, care să permită revizuirea periodică a măsurii într-un mod eficient și coerent.

41. De altfel, Curtea observă că aceste criterii se regăsesc reglementate și în legislațiile altor țări, precum Franța, unde se stabilesc expres durata pentru care se instituie măsura, precum și condițiile în care poate fi reînnoită sau prelungită, respectiv instituirea măsurii nu poate depăși 5 ani sau, după caz, 10 ani, reînnoită pentru aceeași perioadă sau pentru o perioadă care nu poate depăși 20 de ani (art. 440 alin. 3 din Codul civil francez), și Elveția, unde măsura trebuie ridicată cât mai curând posibil și reexaminată la intervale regulate (art. 383 din Codul civil elvețian).

42. Totodată, Curtea reține că a fost reglementată obligația instanței de a comunica hotărârea de punere sub interdicție serviciului sanitar competent, pentru ca acesta să instituie asupra celui pus sub interdicție judecătorească, potrivit legii, o supraveghere permanentă [art. 941 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă]. Așadar, o persoană poate fi pusă sub ocrotire judecătorească pentru o perioadă nedeterminată în timp, iar supravegherea permanentă a serviciului sanitar nu implică neapărat o reevaluare periodică a capacității persoanei, acest lucru nerezultând, fără echivoc, din reglementările naționale. Or, având în vedere că există posibilitatea ca deficiența mintală să varieze în timp, punerea sub interdicție judecătorească pentru o perioadă nedeterminată și fără o reevaluare periodică a capacității persoanei aduce atingere drepturilor și intereselor persoanelor care, în anumite perioade, își pot conștientiza și coordona acțiunile. Așadar, măsura de ocrotire a persoanei cu deficiențe mintale trebuie fie individualizată raportat la gradul de incapacitate.

43. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în esență, că o măsură care are ca efect incapacitatea totală trebuie să fie proporțională cu gradul de capacitate al persoanei în cauză și adaptată la circumstanțele și necesitățile individuale ale acesteia, tulburarea mentală trebuie să fie „de tipul sau gradul” care să justifice o astfel de măsură, amestecul în dreptul unei persoane la respectarea vieții sale private constituind o încălcare a art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu excepția cazului în care acesta a fost „prevăzută de lege”, a urmărit un obiectiv legitim și a fost o măsură „necesară într-o societate democratică” (a se vedea în acest sens Hotărârea din 31 mai 2016 pronunțată în Cauza *A.N. împotriva Lituaniei*, paragraful 123, Hotărârea din 27 iunie 2006 pronunțată în Cauza *Shtukurov împotriva Rusiei*, paragraful 94). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că privarea, chiar parțială, de capacitate juridică ar trebui să fie o măsură de ultimă soluție, aplicată numai în cazul în care autoritățile naționale, după efectuarea unei analize atente a alternativelor posibile, au ajuns la concluzia că nicio altă măsură, mai puțin restrictivă, nu ar servi scopului sau când o altă măsură, mai puțin restrictivă, nu a fost încercată fără succes (Hotărârea din 18 septembrie 2014, pronunțată în Cauza *Ivinović împotriva Croației*, paragraful 44).

44. În acest context, Curtea reține că măsura de ocrotire constând în punerea sub interdicție judecătorească, ce are drept consecințe lipsirea persoanei în cauză de capacitatea de exercițiu și instituirea tutelei, nu este însoțită de garanțiile mai sus precizate. În lipsa acestora, privarea de capacitate de exercițiu a persoanei conduce la afectarea uneia dintre valorile supreme ale poporului român, respectiv demnitatea umană prevăzută de art. 1 alin. (3) din Constituție, care, în accepțiunea jurisprudenței instanței constituționale, reprezintă sursa drepturilor și libertăților fundamentale, precum și a garanțiilor asociate acestora (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.109 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 9 octombrie 2009). Totodată, este afectată și libera dezvoltare a personalității umane, care se află în strânsă legătură cu demnitatea umană, atât sub aspectul laturii sale active — exprimată sub forma *libertății de acțiune* —, cât și a laturii sale pasive — exprimată sub forma *respectării sferei personale* a individului și a exigențelor care stau la baza acesteia (a se vedea în acest sens Decizia nr. 465 din 18 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 5 august 2019, paragrafele 31, 44, 45).

45. În lumina acestor considerente, rezultă că orice persoană trebuie să fie liberă să acționeze în vederea dezvoltării personalității sale, statul, în virtutea caracterului său social,

având obligația de a reglementa un cadru normativ care să asigure respectarea individului, deplina exprimare a personalității cetățenilor, a drepturilor și libertăților lor, a șanselor egale, având ca rezultat respectarea demnității umane. De altfel, art. 1 teza întâi din Declarația Universală a Drepturilor Omului prevede că „toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi”, ceea ce evidențiază componenta de egalitate a demnității umane, care constituie fundament al principiului egalității (a se vedea Decizia nr. 465 din 18 iulie 2019, precitată, paragraful 33).

46. În concluzie, Curtea reține că măsura punerii sub interdicție judecătorească reglementată de art. 164 alin. (1) din Codul civil nu este însoțită de suficiente garanții care să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului. Aceasta nu are în vedere faptul că pot exista diferite grade de incapacitate și nici diversitatea intereselor unei persoane, nu se dispune pentru o perioadă determinată de timp și nu este supusă unei revizuirii periodice. Orice măsură de ocrotire trebuie să fie proporțională cu gradul de capacitate, să fie adaptată la viața persoanei, să se aplice pentru cea mai scurtă perioadă de timp, să fie revizuită periodic și să țină cont de voința și preferințele persoanelor cu dizabilități. De asemenea, la reglementarea unei măsuri de ocrotire, legiuitorul trebuie să țină cont de faptul că pot exista diferite grade de incapacitate, iar deficiența mintală poate varia în timp. Lipsa capacității psihice sau a discernământului poate lua diferite forme, spre exemplu, totală/parțială sau reversibilă/irreversibilă, situație care reclamă instituirea unor măsuri de ocrotire adecvate realității și care, însă, nu se regăsesc în reglementarea măsurii interdicției judecătorești. Prin urmare, diferitelor grade de dizabilitate trebuie să le fie atașate grade de ocrotire corespunzătoare, legiuitorul în reglementarea măsurilor juridice trebuind să identifice soluții proporționale. O incapacitate nu trebuie să conducă la pierderea exercițiului tuturor drepturilor civile, ci trebuie analizată în fiecare caz în parte.

47. Prin urmare, Curtea reține că în lipsa instituirii garanțiilor care să însoțească măsura de ocrotire a punerii sub interdicție judecătorească se aduc atingeri prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 16 alin. (1) și ale art. 50, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 alin. (1), și prin prisma art. 12 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

48. Curtea observă că pentru ducerea la îndeplinire a obligațiilor prevăzute în Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități a fost desemnată Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adoptii, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, care, potrivit art. 3 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 1.002/2019 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adoptii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 9 ianuarie 2020, are funcție de reglementare prin care asigură elaborarea cadrului normativ necesar în vederea armonizării legislației din domeniile proprii de competență cu prevederile tratatelor și convențiilor internaționale la care România este parte și a îndeplinirii obligațiilor ce decurg din calitatea de stat membru al Uniunii Europene. Astfel, pe baza sugestiilor și a recomandărilor făcute de Comitetul pentru drepturile persoanelor cu dizabilități, organism de experți independenți care monitorizează implementarea Convenției de către statele părți, Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adoptii poate face propuneri de reglementare în acest domeniu, revenind Parlamentului sau, după caz, Guvernului sarcina de a adopta o reglementare conformă Constituției și Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

49. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Ștefan Francisc Nabosny, prin reprezentant convențional avocat Constantin Cojocariu, în Dosarul nr. 2.244/277/2014 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 164 alin. (1) din Codul civil sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Buzău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 23 septembrie 2020 și la Paris la 16 octombrie 2020 între Guvernul României și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de împrumut F/P 1.579 (2006) dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la București la 7 septembrie 2007 și la Paris la 25 septembrie 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 163/2008 pentru aprobarea Acordului-cadru de împrumut F/P 1.579 (2006) dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la București la 7 septembrie 2007 și la Paris la 25 septembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentul convenit prin schimbul de scrisori*) semnate la București la 23 septembrie 2020 și la Paris la 16 octombrie 2020 între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de

împrumut F/P 1.579 (2006) dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la București la 7 septembrie 2007 și la Paris la 25 septembrie 2007, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 163/2008, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Tánczos Barna

București, 20 ianuarie 2021.

Nr. 6.

---

*) Traducere.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 Cabinet secretar de stat
 Nr. 791.150 din 23.09.2020
 Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei
 Domnului Rolf Wenzel, guvernator
 Fax: +33 (0)1 47 55 37 52

Ref.: Împrumut nr. F/P 1.579 Proiectul „Investiții prioritare din domeniul gospodăririi apelor” — Amendament la Acordul-cadru de împrumut (Aci)

Stimate domn,

Ne referim la împrumutul F/P 1.579 „Investiții din domeniul gospodăririi apelor”, în valoare de 298.500.000 EUR.

Proiectul constă în efectuarea unor intervenții la nivel structural ce au ca scop creșterea gradului de protecție conferit locuitorilor în cazul producerii de inundații catastrofale, îmbunătățirea gradului de siguranță a barajelor și protejarea surselor de apă. Realizarea lucrărilor duce la eficientizarea activității de gospodărire a apelor și îmbunătățirea gradului de protecție a mediului în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate de România în procesul de aderare la UE.

În prezent, în cadrul acestui proiect, din 113 obiective de investiții, 7 au fost eliminate, 84 au fost finalizate și 22 sunt în curs de execuție.

În ultima perioadă de timp, realizări importante au fost înregistrate în implementarea proiectului, datorită unei organizări mai bune și unei implicări mai active a Administrației Naționale „Apele Române” (ANAR) din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor (MMAP).

Obiectivele de investiții rămase de executat până la finele anului 2020 (data actuală de finalizare a proiectului) sunt în principal lucrări complexe de asigurare a surselor de apă și protecție împotriva inundațiilor ce nu mai pot fi finalizate până la acea dată.

În aceste condiții, vă rugăm să fiți de acord cu o extindere de 3 ani, respectiv până la 31 decembrie 2023.

Ținând seama de economiile de la componenta I „Lucrări de protecție împotriva inundațiilor” și de la componenta III „Protejarea ecosistemului Deltei Dunării”, propunem ca fondurile rămase disponibile, în sumă de 21.304.297,59 euro, să fie realocate la componenta II „Protejarea/Extinderea surselor de apă”, pentru a continua lucrările de construcții ale barajelor, de asemenea până la 31 decembrie 2023.

Pe baza celor de mai sus menționate la solicitarea MMAP, vă rugăm să fiți de acord cu modificarea anexei 1 la ACÎ, după cum urmează:

— extinderea datei de închidere și a datei de finalizare a lucrărilor până la 31 decembrie 2023;

— realocarea fondurilor disponibile, în valoare de 21.304.297,59 euro, de la componenta „Lucrări de protecție împotriva inundațiilor” și respectiv „Protejarea ecosistemului Deltei Dunării” la componenta „Protejarea/Extinderea surselor de apă”.

Prin urmare, anexa 1 la ACÎ se va modifica și va avea următorul cuprins:

„Defalcarea estimativă a costurilor:	în EUR
Lucrări de protecție împotriva inundațiilor	214.423.025,40
Protejarea/Extinderea surselor de apă	165.648.641,13
Protejarea ecosistemului Deltei Dunării	3.331.677,01
Protecția zonei costiere a Mării Negre	4.868.656,46
Managementul Proiectului (până la 1 decembrie 2014)	1.840.000
Total	390.112.000

Plan de finanțare:	298.500.000 EUR	BDCE	(76,5%)
	91.612.000 EUR	Contribuția României (bugetul de stat și sursele proprii ale Administrației Naționale «Apele Române»)	(23,5%)

Graficul lucrărilor: 2007—2023”

Sperând că solicitarea noastră se va bucura de înțelegerea și sprijinul dumneavoastră, așteptăm cu nerăbdare răspunsul dumneavoastră prompt.

Al dumneavoastră,

Sebastian Ioan Burduja,
secretar de stat

BDCE

Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei

Domnului Sebastian-Ioan Burduja
Cabinetul secretarului de stat
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Bulevardul Libertății nr. 16
București, cod 050706, România
Paris, 16 octombrie 2020

Stimate domnule Burduja,

Ref.: **F/P 1.579 (2006) — Investiții prioritare din domeniul gospodăririi apelor**

Solicitare pentru actualizarea defalcării estimative a costurilor și a Planului de finanțare, precum și extinderea graficului lucrărilor

Vă informăm cu privire la faptul că, pe baza poziției exprimate în scrisoarea dumneavoastră datată 23 septembrie 2020, referitor la acest Proiect, BDCE nu are nicio obiecție la modificările propuse și confirmă faptul că:

— Defalcarea estimativă a costurilor și Planul de finanțare a Proiectului sunt actualizate după cum urmează:

	EUR
Defalcarea estimativă a costurilor	
Lucrări de protecție împotriva inundațiilor	214.423.025,40
Protejarea/Extinderea surselor de apă	165.648.641,13
Protejarea ecosistemului Deltei Dunării	3.331.677,01
Protecția zonei costiere a Mării Negre	4.868.656,46
Managementul Proiectului (până la 1 decembrie 2014)	1.840.000,00
Total	390.112.000,00

	EUR	%
Plan de finanțare		
BDCE	298.500.000	76,5
Contribuția României (Bugetul de stat și sursele proprii ale Administrației Naționale „Apele Române”)	91.612.000	23,5
Total	390.112.000	100,0

— Graficul lucrărilor este extins până la 31 decembrie 2023.

Așteptând cu nerăbdare să continuăm strânsa noastră colaborare în implementarea Proiectului, rămânem

Cu stimă,

Maria Bondar,

Șef adjunct al Diviziei decontări, plăți și garanții,

În copie: doamnei Boni Florinela Cucu, director general pentru relații financiare internaționale

Ministerul Finanțelor Publice

Thierry Poirel,

Director, Împrumuturi și dezvoltare socială

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind atribuțiile, organizarea și funcționarea Cancelariei Prim-Ministrului

În temeiul art. 22 alin. (3) și al art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) În cadrul aparatului de lucru al Guvernului funcționează Cancelaria Prim-Ministrului, structură fără personalitate juridică, în subordinea prim-ministrului, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Cancelaria Prim-Ministrului este condusă de șeful cancelariei, cu rang de ministru, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului. În cadrul Cancelariei Prim-Ministrului își desfășoară activitatea unul sau mai mulți secretari de stat și

consilieri de stat, precum și directorul de cabinet al prim-ministrului, cu rang de secretar de stat, numiți, respectiv eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(3) Șeful Cancelariei Prim-Ministrului emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

Art. 2. — (1) Cancelaria Prim-Ministrului îndeplinește următoarele atribuții principale:

I. în domeniul comunicării și în cel al relațiilor cu presa, asigură și coordonează producerea integrată și unitară a mesajului public guvernamental și coordonează răspândirea informațiilor publice prin toate mijloacele de comunicare, sens în care:

a) pune la dispoziția mijloacelor de informare în masă informații destinate opiniei publice, în vederea cunoașterii exacte a activității Guvernului, prin informări și conferințe de presă organizate săptămânal sau ori de câte ori este nevoie;

b) asigură acreditarea jurnaliștilor români și străini la biroul de presă al Guvernului, precum și la acțiunile cu presa ce au loc la sediul Guvernului sau în afara sediului, organizate de acesta;

c) asigură informațiile necesare în vederea mediatizării corespunzătoare a vizitelor oficiale ale prim-ministrului în străinătate și ale delegațiilor străine invitate de Guvernul României, precum și accesul la informație al jurnaliștilor care însoțesc aceste delegații;

d) asigură consultanță tehnică și, după caz, coordonează, în limitele competențelor, gestionarea crizelor și a conflictelor de comunicare ce pot afecta încrederea opiniei publice interne și internaționale în legătură cu programele și acțiunile Guvernului;

e) coordonează și asigură activitatea de programare și de acordare a interviurilor, pentru presa din țară și din străinătate, de către prim-ministru și demnitarii din aparatul de lucru al Guvernului;

f) efectuează informarea reprezentanților presei și a altor jurnaliști acreditați pe lângă Guvern;

II. contribuie, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, la implementarea politicilor și stabilirea obiectivelor în domeniul relațiilor internaționale, potrivit Programului de guvernare și obligațiilor ce derivă din strategiile naționale și din instrumentele juridice internaționale la care România este parte. În acest scop:

a) colaborează cu Ministerul Afacerilor Externe în vederea alcătuirii agendei de politică externă a prim-ministrului, în funcție de prioritățile în domeniu ale Programului de guvernare;

b) gestionează, cu ajutorul Ministerului Afacerilor Externe, agenda de politică externă a prim-ministrului, prin sprijinirea organizării de acțiuni politice bilaterale, sprijinirea organizării participărilor prim-ministrului la reuniuni internaționale, urmărirea implementării deciziilor stabilite în cadrul evenimentelor de politică externă la care participă prim-ministrul sau a dispozițiilor în domeniu ale prim-ministrului, stabilite în cadrul ședințelor Guvernului, implicarea în redactarea documentației necesare derulării în condiții optime a secvențelor de dialog politic bilateral și multilateral;

c) pregătește, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe și cu alte instituții abilitate ale Guvernului, luările de poziție ale prim-ministrului în domeniul relațiilor internaționale;

d) contribuie la derularea acțiunilor întreprinse de alte structuri ale Guvernului în domeniul relațiilor internaționale, în scopul asigurării unității și coerenței mesajului guvernamental, în completarea avizului și sprijinului furnizat de Ministerul Afacerilor Externe;

e) colaborează cu Ministerul Afacerilor Externe în vederea acordării de asistență de specialitate în domeniul relațiilor internaționale entităților din coordonarea prim-ministrului;

f) menține, în domeniul reprezentării, legături cu ambasadele străine în România și cu organismele internaționale reprezentate în țară, în scopul informării acestora, împreună cu Ministerul Afacerilor Externe, asupra aspectelor care privesc domeniile de activitate a Guvernului;

g) asigură realizarea activităților referitoare la protocol care deservește prim-ministrul, Secretariatul General al Guvernului și structurile fără personalitate juridică din cadrul aparatului de lucru al Guvernului;

III. asigură, alături de Secretariatul General al Guvernului, buna desfășurare a relației cu Parlamentul în domeniul său de activitate;

IV. asigură derularea relației instituționale cu Secretariatul General al Guvernului;

V. analizează, verifică și valorifică informațiile din domeniul securității naționale;

VI. îndeplinește funcția de coordonare la nivelul aparatului de lucru al Guvernului a procesului de reformă în domeniul administrației publice și a relațiilor cu societatea civilă și partenerii sociali, sens în care:

a) colaborează cu instituțiile implicate la realizarea procesului de reformă a administrației publice centrale;

b) coordonează elaborarea și implementarea politicilor în domeniul reformei administrației publice și colaborează cu toate instituțiile implicate în acest proces. În acest sens, la nivelul aparatului de lucru al Guvernului coordonează secretariatul tehnic al Comitetului Național pentru Coordonarea Implementării Strategiei de Consolidare a Administrației Publice 2014—2020 — CNCISCAP;

c) colaborează cu instituțiile implicate în asigurarea dialogului social dintre Guvern și organizațiile sindicale și patronale, precum și cu alte asociații profesionale.

(2) Cancelaria Prim-Ministrului îndeplinește orice alte atribuții specifice, prevăzute de acte normative sau stabilite prin decizie a prim-ministrului, în condițiile legii.

Art. 3. — În cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, în subordinea directă a prim-ministrului, își desfășoară activitatea:

a) directorul de cabinet al prim-ministrului, cu rang de secretar de stat, care coordonează îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. II—V;

b) purtătorul de cuvânt al Guvernului, secretar de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, care coordonează îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. I;

c) corpul secretarilor și consilierilor de stat.

Art. 4. — În cadrul Cancelariei Prim-Ministrului își desfășoară activitatea consiliul științific, organism consultativ compus din 7 membri, personalități reprezentative ale mediului academic, științific și neguvernamental, neremunerați, numiți prin decizie a prim-ministrului, la propunerea șefului Cancelariei Prim-Ministrului, care are rolul de a emite propuneri și opinii în domeniul de competență al Cancelariei Prim-Ministrului. Funcționarea și atribuțiile consiliului științific se vor stabili prin ordin al șefului Cancelariei Prim-Ministrului.

Art. 5. — (1) Structura organizatorică a Cancelariei Prim-Ministrului este prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Atribuțiile și sarcinile compartimentelor, precum și circuitul documentelor din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al șefului Cancelariei Prim-Ministrului.

(3) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile individuale ale personalului Cancelariei Prim-Ministrului se stabilesc prin fișa postului, care se întocmește pe baza regulamentului de organizare și funcționare.

(4) Șeful Cancelariei Prim-Ministrului coordonează activitatea structurilor, instituțiilor publice și organelor de specialitate ale administrației publice prevăzute în anexa nr. 2.

(5) Cabinetul prim-ministrului se află în subordinea prim-ministrului și în coordonarea directorului de cabinet al prim-ministrului, cu rang de secretar de stat.

Art. 6. — Ordinul secretarului general al Guvernului pentru aprobarea statului de funcții al Cancelariei Prim-Ministrului se

emite cu încadrarea în numărul maxim de posturi al aparatului de lucru al Guvernului.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, Decizia prim-ministrului nr. 42/2019 privind atribuțiile, organizarea și funcționarea Cancelariei Prim-Ministrului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 6 martie 2019, cu completările ulterioare, se abrogă.

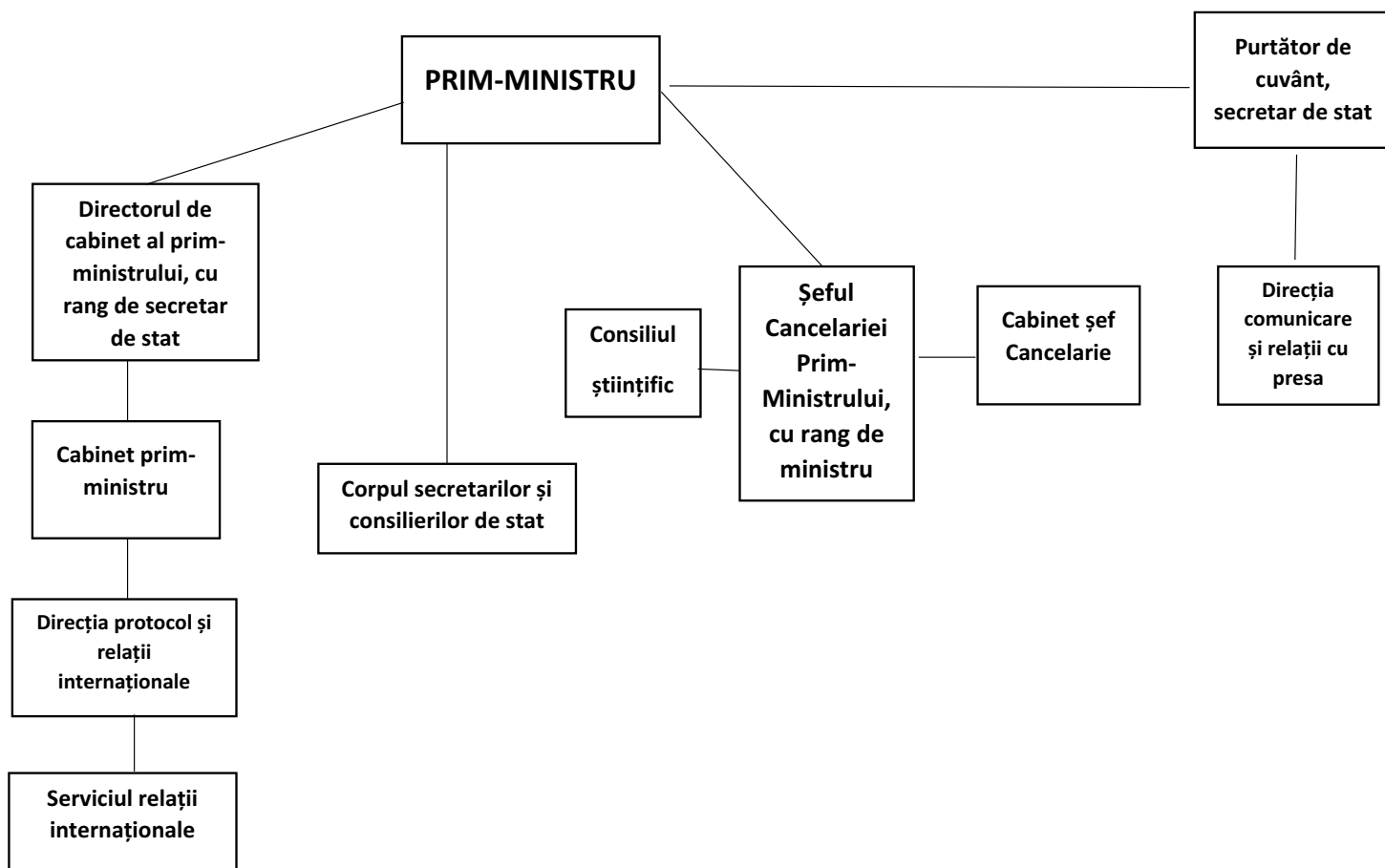
PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Dragoș Condrea

București, 27 ianuarie 2021.
Nr. 76.

ANEXA Nr. 1*)

STRUCTURA
organizatorică a Cancelariei Prim-Ministrului

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

LISTA
structurilor, instituțiilor publice și organelor de specialitate
ale administrației publice coordonate de șeful Cancelariei Prim-Ministrului

1. Departamentul pentru Relații Interetnice, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului;
2. Departamentul pentru dezvoltare durabilă, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului;
3. Agenția Națională pentru Romi, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului;
4. Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România „Elie Wiesel”, instituție publică cu personalitate juridică;
5. Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind acordarea calității de consilier onorific al prim-ministrului
domnului Iulian Alexandru Muraru, reprezentant special
al Guvernului României pentru promovarea politicilor
memoriei și combaterea antisemitismului și a xenofobiei

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă calitatea de consilier onorific al prim-ministrului domnului Iulian Alexandru Muraru, reprezentant special al Guvernului României pentru promovarea politicilor memoriei și combaterea antisemitismului și a xenofobiei.

Art. 2. — Activitatea domnului Iulian Alexandru Muraru este neremunerată.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dragoș Condrea

București, 27 ianuarie 2021.

Nr. 77.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru numirea doamnei Corina Atanasiu în funcția
de secretar de stat în cadrul Ministerului Investițiilor
și Proiectelor Europene

Având în vedere Adresa Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene nr. 153 din 18 ianuarie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/403 din 19 ianuarie 2021,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Corina Atanasiu se numește în funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dragoș Condrea

București, 27 ianuarie 2021.

Nr. 78.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Lavinia Claudia Niculescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici**

Având în vedere propunerea formulată de Agenția Națională a Funcționarilor Publici prin Adresa nr. 100/2021, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/1.450/DC din 21 ianuarie 2021,

în temeiul art. 29, al art. 394 alin. (2) lit. d), al art. 397 lit. b), al art. 502 alin. (1) lit. f), al art. 509 alin. (3), al art. 524 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Lavinia Claudia Niculescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(2) Doamna Lavinia Claudia Niculescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dragoș Condrea

București, 27 ianuarie 2021.

Nr. 79.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Lavinia Claudia Niculescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici**

Având în vedere propunerea formulată de Agenția Națională a Funcționarilor Publici prin Adresa nr. 100/2021, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/1.450/DC din 21 ianuarie 2021,

în temeiul art. 29, al art. 394 alin. (2) lit. d), al art. 397 lit. b), al art. 502 alin. (1) lit. f), al art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Lavinia Claudia Niculescu, director al Direcției programe cu finanțare externă în cadrul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dragoș Condrea

București, 27 ianuarie 2021.

Nr. 80.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.511/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice privind procurarea, păstrarea, folosirea, scoaterea din uz și casarea sigiliilor și a timbrului sec cu stema României de către inspectoratele școlare, casele corpului didactic și unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular acreditate/autorizate, care fac parte din sistemul național de învățământ preuniversitar

În temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 544/2003 privind modelul sigiliilor cu stema României, păstrarea și utilizarea acestora, precum și scoaterea din folosință a sigiliilor cu stema României, uzate sau care devin nefolosibile,

în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în baza prevederilor art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.511/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice privind procurarea, păstrarea, folosirea, scoaterea din uz și casarea sigiliilor și a timbrului sec cu stema României de către inspectoratele școlare, casele corpului didactic și unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular acreditate/autorizate, care fac parte din sistemul național de învățământ preuniversitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 9 august 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În titlu și în tot cuprinsul ordinului sintagma „Norme metodologice privind procurarea, păstrarea, folosirea, scoaterea din uz și casarea sigiliilor și a timbrului sec cu stema României de către inspectoratele școlare, casele corpului didactic și unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular acreditate/autorizate” se modifică și se înlocuiește cu sintagma „Norme metodologice privind procurarea, păstrarea, folosirea, scoaterea din uz și casarea sigiliilor și a timbrului sec cu stema României de către inspectoratele școlare, unitățile de învățământ preuniversitar acreditate/autorizate și unitățile conexe din sistemul de învățământ preuniversitar”.

2. În anexă la articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezentele norme metodologice reglementează procurarea, păstrarea, folosirea, scoaterea din uz și casarea sigiliilor și a timbrului sec cu stema României de către inspectoratele școlare, casele corpului didactic, palatele și cluburile elevilor, cluburile școlare sportive, centrele județene de excelență/Centrul Municipiului București de Excelență, centrele județene de resurse și asistență educațională/Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională, precum și unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular acreditate/autorizate, care fac parte din sistemul național de învățământ preuniversitar, denumite în continuare *instituții de învățământ preuniversitar*.”

3. În anexă la articolul 2, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Conducătorii inspectoratelor școlare, ai caselor corpului didactic, precum și cei ai centrelor județene de

exelență/Centrului Municipiului București de Excelență au dreptul de a comanda la Regia Autonomă «Monetăria Statului» sigilii cu stema României numai pe baza aprobării acordate de către Ministerul Educației.

(3) Comanda la Regia Autonomă «Monetăria Statului» a sigiliilor pentru palatele și cluburile elevilor, cluburile școlare sportive, centrele județene de resurse și asistență educațională/Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională și unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular acreditate/autorizate se face de către inspectoratele școlare.”

4. În anexă la articolul 7, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) La nivelul Ministerului Educației se constituie un registru de evidență a comenzilor inspectoratelor școlare, caselor corpului didactic și centrelor județene de excelență/Centrului Municipiului București de Excelență, în care se înscriu datele privind sigiliile și matrița timbru sec cu stema României comandate.”

5. În anexă la articolul 12, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Educației și inspectoratele școlare controlează modul de păstrare și de folosire a sigiliilor și a matrițelor timbru sec cu stema României de către instituțiile de învățământ preuniversitar și iau măsuri de sancționare a persoanelor care au săvârșit abateri de la dispozițiile legale în vigoare și de la prevederile prezentelor norme metodologice.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul și Biroul acte de studii din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, inspectoratele școlare, casele corpului didactic, centrele județene de excelență/Centrul Municipiului București de Excelență, centrele județene de resurse și asistență educațională/Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională și unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul educației,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 19 ianuarie 2021.

Nr. 3.151.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

